

Tineri creatori în vizită la revista Clipa

Sunt...

Sunt un punct rătăcit în univers, sunt un zbcium al stejarilor seculari, sunt o carte împăienjenită de veacuri, sunt o buburuză în deșert, sunt și iarăși sunt, dar nu știu ce sau cine, căci prea grele sunt firele de nea ale ființei mele. Precum cerul n-are decât un soare, precum arborele n-are decât o rădăcină, precum minunea n-are decât o credință, astfel și omul muritor n-are decât un destin. Prea misterios e începutul, prea grăbit e pasul, dar când m-am trezit atinsă de razele dimineții, începusem să-mi șterg nedumerirea din priviri și praful de pe oglinda de mărgăritar. Prea încurcată mi-a fost calea, prea apăsătoare mi-a fost suferința, dar n-am cedat disperării: am luptat și am învins. Vegheată de pata de lumină a speranței, nu-mi doresc nimic mai mult decât să-mi croiesc un viitor în aceeași lume a poveștii. Îți mulțumesc ție, inger ceresc, căci mi-ai dat aripi de argint ce nu aruncă niciun strop din umbra de cenușă.

Dora Terenti, cl. a XI-a, LT „Emil Nicula”, Mereni

Câte ceva despre ură

Ura este iarna sufletului. (V.Hugo)

Eu nu știu de ce pământul se rotește și de ce se întâmplă unele lucruri în lume. Eu îmi trăiesc viața cum pot și paralel cu asta observ ce se întâmplă în jurul meu. Unii oameni au dobândit mai multe ca alții și aceștia din urmă încep să-i urască. Dar ura, invidia se manifestă nu doar între cei ce au mai multe și cei ce au mai puține. Există ură și între popoare. Aceasta se întâmplă, de cele mai multe ori din cauza diferenței de religie. Din acest motiv se pornesc și războaie. Ura ne distruge din interior. Văzând aceste lucruri la TV ne molipsim, inconștient, de ură, pentru că e ceea ce vedem zilnic. Și în această stare de iarnă a inimii vom sta până o să fie amar de noi. Acum știu de ce unii mă urăsc...

Repet, nu știu de ce pământul se învârtește, dar mi-aș dori să se oprească și să pot coborî undeva...

Eugen Temnicov, cl. a XII-a, L. T. „Antioh Cantemir”, mun. Chișinău

Noapți târzii

Tăcerile au glas albastru
Și forme vagi de infinit,
Se-ntrec cuvintele pe foaie,
Deși mi-e tocul neclintit...
Ascult... o lume somnoroasă
În nopțile târzii de vară
Și-adun cuvintele în casă
Ca să le vând la primăvară.

Mihaela Pleșca, cl. a VI-a,
Gimnaziul din Copăceni

Renaștere

Pietrele sunt oameni,
Oamenii sunt copaci,
Copaci ce nasc pui vii.
Orele sunt secunde, apoi,
secunde sunt veacuri,
veacuri, pe marginea clipei.

Ruxandra Podlisnic, cl. a X-a,
LT „Pan Halippa”, Cubolta

***

Sunt un boboc de trandafir,
Crescut din dragostea mamei și grija tatei,
Un amestec de culori îmi curge-n petale.
Albastrul cerului m-a învățat să sper,
Negrul pământului – să am brațul de fier,
Roșul focului – părinții să-mi iubesc,
Verdele m-a învățat să trăiesc,
Galbenul l-am rupt din soare,
Pentru-a ști cum nu se moare...
Albul petalei de ghiocel
m-a făcut gîngășă ca el
și toate ele la un loc
Mi-au scris pe frunte...

Noroc.

***

Știați că
în noiembrie
frunzele fac ceară aurie
și când se topesc nimeni nu știe?!...

Andreea Bibica, cl. a V-a, LT „Pan Halippa”, Cubolta

Risipire

Nu măi respir a nimic;
Nici a ură, nici a dragoste.
Îmi cade podul în cap
De-atâta ploaie...

Știu că-s copil,
Deși-mi rad mustățile.
Dar... Ce mai aștept?
Ce mai caut?...

Mai întuneric ca ziua
Nu există nimic,
Poate doar... sufletul meu.

Soarele meu

Am ajuns să scriu versuri
Pe umbrele amintirilor...
Trăiesc cuvinte disperate
Și-n orice adevăr plantez minciună.
Sponsorizez cuvintele-aruncate
Ce stau ascunse dincolo, în umbră.
Reculeg pedepsa îngerilor
Ce mi se oferă cu reduceri masive.
E blândă suflarea care n-are sunet.
E caldă lumina ce scapă de beznă.
Dar știrbită e privirea zilei...
Și de aceea soarele-mi răsare noaptea.

Fulgii (ars poetica)

Distrug fulgi...
Pentru a-mi găsi amintirile
în ei...
Rup unu, doi, trei...
Dar nu găsesc nimic.
Ascund jumătăți în buzunar –
Poate, rupând apoi, din ele voi găsi...

...
Mai cad fulgi...
Dar nu-i mai ating.
Vreau să scot din buzunar jumătățile, dar –
Unu, doi, trei...
Fulgii întregi!

Liviu Sârbu, cl. a XII-a, LT „Pan Halippa”, Cubolta

Te aștept în noapte

Să dispară luna,
Să apari în noapte,
Să te văd pe tine,
Să te am aproape,

Dar când vine noaptea,
Ești la mine-n gând.
În singurătate
Eu te scriu în rând.

Astfel lângă mine
Noaptea tu nu ești,
Dar rămâi în versu-mi
Și în vers trăiești.

Târziul toamnelor

Sfârșit de toamnă, se aude sub fereastră
Cu noi nuanțe date-n ruginiu,
Se luptă codrul, căci mai are-o șansă
Prin roșu-galben să rămână încă viu.

Răsună vântul strecurat prin niște ramuri
Ce fâlfâie-n fobia de omor,
De frică-și pierde frunza dată-n aur
Ce cade-n vals, în apă de izvor.

Nicolae Demenciuc, cl. a IX-a, LT „Lucașfărul”, Biruința

*E atât de aproape fericirea,
Mieczysław Wasilewski*